

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2019. február 21. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A befolyással üzérkedés büntette miatt vádlott neve **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. április 3. napján kihirdetett **1.B.49/2016/44.** számú ítéletének vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét

### **m e g v á l t o z t a t j a a z a l á b b i a k s z e r i n t:**

vádlt neve I. rendű vádlott cselekményét **társtettesként elkövetett** befolyással üzérkedés büntettének [Btk. 299. § (1) bekezdés **1. fordulat**, (2) bekezdés a) pont] **minősíti.**

A pénzbüntetésre vonatkozó rendelkezéseket **mellőzi.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét **helybenhagyja** azzal, hogy az I. rendű vádlott lakcíme: ....

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A Szegedi Törvényszék vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], és ezért 4 év szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, azzal, hogy az I. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.-Ft-ban állapította meg és azt, hogy az így kiszabott összesen 150.000.-Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

vádlt neve I. r. vádlottal szemben 9.000.000.-Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

A Szegedi Járásbíróság 11.B.2494/2011/20. számú jogerős ítéletével kiszabott, végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett 2 év börtönbüntetés végrehajtását elrendelte.

Kötelezte vádlott neve I. r. vádlottat, hogy az addig felmerült 246.538.-Ft bünygyi költségbl fizessen meg az államnak 80.680.-Ft -ot, míg 63.056.-Ft bünygyi költség megfizetésére **I.r. vádlott neve I. r. vádlottat, II.r. elítelt neve II. r. elítelttel** egyetemlegesen kötelezte. Megállapította, hogy a fennmaradó 102.802.-Ft bünygyi költséget az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be ... I. r. vádlott és a védője a tényállás téves megállapítása miatt, felmentés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.169/2018/3-II. számú átiratában eljárási szabálysértésre, a tényállás helyesbítésére és a jogi indokolás kiegészítésére tett észrevételei mellett az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta annak megállapításával, hogy a befolyással üzérkedés bűntettének jogszabályi alapja Btk. 299. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (2) bekezdés a) pont.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen nem kívánt jelen lenni.

vádlott neve I. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban fellebbezését részletesen írásban indokolta. Az elsődlegesen felmentés érdekében bejelentett fellebbezést arra alapozta, hogy álláspontja szerint **II.r. elítélt neve** II r. elítélt nem tekinthető szavahihetőnek. Ezt arra alapozta, hogy - szemben az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal - a nyomozás során tett bejelentése alapján indult másik bűncselekmény miatti nyomozást azért szüntette meg a nyomozóhatóság, mert a II. r. elítélt nyilatkozatait megcáfoltak találta. Erre, valamint arra figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság **tanú neve1** tanú vallomásai közül a következőket bírói gyakorlattal ellentétesen a későbbieket fogadta el, amelyek alátámasztani látszottak az I. r. vádlott bűnösségét, megalapozatlan az első fokú ítélet, amely a másodfokú eljárásban orvosolható. Erre figyelemmel indítványozta, hogy az ítélet tábla a tényállást vádlott neve I. r. vádlott vallomása alapján állapítsa meg, és az első fokú ítéletet megváltoztatva az I. r. vádlottat mentse fel az ellene emelt bűncselekmény vádja alól.

Másodlagosan a törvényszék által kiszabott büntetés jelentős enyhítését és a vele szemben alkalmazott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett korábbi szabadságvesztés büntetés végrehajtása elrendelésének mellőzését indítványozta. Erre irányuló okfejtése szerint az elsőfokú bíróság által végrehajtani rendelt Szegedi Járásbíróság 11.B.2494/2011/20. számú ítélete 2013. március 7. napján kelt, és ugyanezen a napon emelkedett jogerőre. Mivel az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény az első fokú ítéletben megállapított tényállás szerint 2013 márciusában - pontosan meg nem határozott időpontban -, befejezetté vált, így az történhetett 2013. március 7. napja előtt is. Az időbeli bizonytalanság pedig nem értékelhető a vádlott terhére, ezért nincs törvényes alapja a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének.

A büntetés enyhítésére irányuló indítványa indokolása körében hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott igazoltan maga gondoskodik a súlyos, gyógyíthatatlan beteg kislányáról, ami miatt egy esetlegesen vele szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés az ügy szempontjából kívül álló beteg gyermekre is súlyos hátrányt jelentene. Mindezekre figyelemmel az I. r. vádlott büntetésének jelentős enyhítését, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen az írásbeli fellebbezés indokolásában foglaltakat alapvetően mindenben fenntartotta.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak, a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat mindenben osztotta.

A bejelentett fellebbezések folytán a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 594. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül

helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárását.

Osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség eljárási szabálysértésre tett észrevételét, hogy a törvényszék a fellebbezési jogával kapcsolatban vádlott neve I. r. vádlottat megelőzően a védőt nyilatkoztatta.

Az akkor hatályban volt büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 323. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési nyilatkozatok sorrendje a következő: az ügyész, a pótmagánvádló, a magánfél, az egyéb érdekelt, a vádlott és a védő. A jelenleg hatályban lévő Be. 551. § (2) bekezdése szerint is megelőzi a vádlotti nyilatkozat a védő nyilatkozatát.

A fenti eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemére nem volt kihatással, így az ítélet tábla kizárólag annak megállapítására szorítkozott.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta, további bizonyítás nem volt szükséges, azt a másodfokú eljárásban nem is indítványozták.

Helyes indokokkal utasította el a törvényszék az I. r. vádlott, illetve védője által előterjesztett, **tanú neve2**, illetve **tanú neve3** ügyvédek tanúkénti kihallgatásra irányuló bizonyítási indítványait, miután azok szükségtelennek bizonyultak, azoktól eltérő tényállás nem volt várható.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget téve az iratoknak megfeleltethető és logikus indokát adta annak, hogy a tényállást vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségét tagadó védekezésével szemben miért **II.r. elítélt neve** II. rendű vádlott magára nézve is terhelő vallomást tartalmazó bejelentése, az azt alátámasztó **tanú neve1** tanú utóbb módosított tartalmú vallomása, dr. ... tanú vallomása és az azokat alátámasztó, **tanú neve4** tanú vallomása, vádlott neve I. rendű vádlott lakásán lefoglalt diktafonon rögzített és a nyomozati iratok 119. és 125. oldalán lévő beszélgetés leirata alapján állapította meg. Az csak annyiban szorul helyesbítésre, hogy az elsőfokú ítélet 8. oldal 4. bekezdés 11. sorában írt másodfokú tárgyalás időpontjaként helyesen (2013.) **június 6.** napját említette **II.r. elítélt neve** II. r. elítélt a bejelentésében (nyomozati iratok I. kötet 55. oldal 2. bekezdés).

A bizonyítékok értékelése és az alapján a bizonyítás eredményének a megállapítása az elsőfokú bíróság feladata (az első fokú ítélet meghozatalakor hatályban volt, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 78. § (3) bekezdése). Az iratszerű és logikus érveléssel elfogadott bizonyítékokra alapított tényállás esetében a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhetett sor (a jelenleg hatályban lévő Be. 593. § (2) bekezdése), így a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és vádlott neve I. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Nem osztotta az ítélet tábla azt a védői álláspontot, hogy miután **II.r. elítélt neve** II. rendű elítélt nyilatkozatainak megcáfolttsága miatt került részben megszüntetésre egy másik személlyel ugyanilyen bűncselekmény miatt indult nyomozás, a II. rendű elítéltet szavahihetetlennek kell tekinteni. A bírói gyakorlat szerint ugyanis nem kizárt, hogy a vádlotti- vagy tanúvallomások önellentmondásos, vagy más bizonyítékokkal cáfolt részét a bíróság elveti, míg a más bizonyítékokkal alátámasztott részét elfogadja. A bizonyítékok egyenkénti és összességében történt értékelését és mérlegelését követően az elsőfokú bíróság iratszerűen és indokoltan vetette el az I. rendű vádlott védekezését, és a tényállást az egyéb bizonyítékok alapján találta megállapíthatónak.

Az ítélet tábla az első fokú ítéletnek a vádlott neve I. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét azzal egészítette ki, hogy a jelen eljárásban figyelembe vehető további korábbi büntetése:

A Szentesi Városi Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 1.Bf.372/2014/6. számú határozata folytán 2004. szeptember 8. napján jogerőre emelkedett 2.B.418/2002/20. számú ítéletével orgazdaság bűntette miatt 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, amelyből feltételes szabadság kedvezményével 2006. szeptember 23. napján szabadult, a szabadságvesztést 2007. május 22. napján kell kitöltöttnek tekinteni.

Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert az a bűnügyi nyilvántartás adatai között szerepel, és az I. r. vádlott esetleges visszaesői minőségének megállapíthatósága szempontjából is jelentőséggel bírt (másodfokú iratok között 3. sorszám alatti bűnügyi nyilvántartás adatai).

Az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ügyiratok tartalma alapján - a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség észrevételét osztva - az első fokú tényállást akként helyesbítette, hogy az első fokú ítélet 3. oldal utolsó előtti bekezdés első sorában írt Szegedi Törvényszék ítélete 2012. év november hó - helyesen - 20. napján kelt.

Az első fokú ítélet 4. oldal 6. bekezdéséből és az 5. oldal 2. bekezdéséből a jogtalan előny meghatározást a jogi indokolásba utalta, mivel az jogkövetkeztetés, és mint ilyen, nem a tényállásban a helye (BH2005. 167.).

A fenti helyesbítéssel a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírálata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett vádlott neve I. r. vádlott bűnösségére. Tévedett azonban, amikor ... I. r. vádlott cselekményét nem társtettesként elkövetettnek minősítette.

Az irányadó tényállás szerint vádlott neve I. r. vádlott 2013. június hónap első napjaiban, pontosabban meg nem határozható időpontban megjelent **II.r. elítélt neve** II. r. vádlottal Budapesten a Kúria épülete előtt, ahol az I. r. vádlott bemutatott a II. r. vádlott részére egy, az általa az ügyet befolyásoló bíró segítőjeként megjelölt személyt, aki ekkor a Kúria épületéből lépett ki és közölte a II. r. vádlottal, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül fogja helyezni az első fokú ítéletet és új eljárásra fogja utasítani az elsőfokú bíróságot, de ezért a II. r. vádlottnak az I. r. vádlott által meghatározandó összeget ki kell fizetnie. Ezt követően 2013. június 4. napján vádlott neve I. r. és **II.r. elítélt neve** II. r. vádlott ismételtén Budapestre utaztak, és a **elkövetés helye** található **elkövetés helye2** úton lévő autópiaconál a **elkövetés helye3** az I. r. vádlott a II. r. vádlott jelenlétében a Kúriánál bemutatott ismeretlen személynek átadott 3.000.000.-Ft-ot, amelyet vádlott neve I. r. vádlott ezt megelőzőleg szintén 6.000 euróval kiegészített.

A Btk. 13. § (3) bekezdése szerint társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg. A társtettesesség anyagi jogi kategória, ebből következően nem feltétlenül szükséges, hogy valamennyi társtettet egy eljárásban vonjanak felelősségre, azaz mind ismert legyen.

Erre figyelemmel nem osztotta az ítélet tábla az első fokú ítélet 14. oldal 5. bekezdésében foglaltakat, mivel nyilvánvalóan nem a II. r. elítélttel valósított meg az I. r. vádlott társtetteségben bűncselekményt, hanem az ismeretlen személlyel együtt, aki ... I. r. vádlott tevékenységéről tudva fejtette ki a tényállásban írt, és ugyancsak befolyással üzerkedésnek minősülő magatartását. Azaz,

arra hivatkozott, hogy a II. r. elítélt részére a kedvezőbb ítéletet hivatalos személyek, így a Kúria büntető kollégiumvezetője, illetve kúriai bírónak a megvesztegetésével fogja elérni.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a cselekmény jogi minősítése tekintetében, és vádlott neve I. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntettének minősítette.

A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló, a Kúria 61. számú BK véleményében foglaltak alapján a bűncselekmény alapesetét meghatározó törvényhelyet fel kell tüntetni az ítélet rendelkező részében. Ezért vádlott neve I. r. vádlott cselekményének jogszabályi alapja helyesen a Btk. 299. § (1) bekezdés **1. fordulata**, (2) bekezdés a) pontja, mivel az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. fordulat, 2. fordulat, stb. megjelöléssel kell utalni, és az I. r. vádlott a befolyással üzérkedést a jogtalan előny kérése elkövetési magatartással valósította meg.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség erre irányuló észrevételét is osztva, kiegészítette az ítéletábra az elsőfokú ítélet jogi indokolását azzal, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 11.e) pontja alapján a bíró hivatalos személy.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva a másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelte a társtetteskénti elkövetést és az I. r. vádlott személyi körülményei kiegészítése körében írt további elítélését, valamint, hogy nem sokkal az 1. pont alatti büntetését követően követte el a jelen eljárásban elbírált bűncselekményt (Kúria 56. számú BK vélemény II.2. és 8. pont).

További enyhítő körülmény az, hogy az I. r. vádlott hosszabb ideig büntetőeljárás hatálya alatt állt, miután a jelen ügyben a gyanúsítottkénti kihallgatására 2015. április 9. napján került sor (Kúria 56. számú BK vélemény III.10. pont).

Nem osztotta az ítéletábra a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját a vonatkozásban, hogy az időmúlás csekélyebb súllyal értékelhető, tekintettel az eljárás elhúzódására irányuló magatartására, így a kitűzött tárgyalási napok előtt néhány nappal más védők meghatalmazására, akik az idő rövidsége miatt nem tudtak felkészülni a tárgyalásra. Ezek ugyanis olyan körülmények amelyek jogszerűek, és nem lehet a terhelt terhére értékelni azokat.

Nem osztotta az ítéletábra a védő álláspontját a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának törvénysértő elrendelése tekintetében sem.

A védő álláspontja szerint vádlott neve I. rendű vádlott cselekménye 2013. év márciusában, pontosan meg nem határozható időpontban vált befejezetté az előny kérésével.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint ha ugyanabban az ügyben a befolyással üzérkedést elkövető és az előnyt nyújtó között a kapcsolat folyamatos és a törvényben meghatározott elkövetési tevékenység akként ismétlődik, hogy újabb összegek kérése, elfogadása, vagy részösszegek átadása, illetve a már korábban kért összeg későbbi elfogadása történik, akkor a cselekményt az utolsó elkövetési magatartás tanúsításának időpontjában kell befejezettnek tekinteni (BH2007. 402., BJD 2783.).

Miután a jelen ügyben vádlott neve I. r. vádlott és **II.r. elítélt neve** II. r. elítélt kapcsolata folyamatos volt, az utolsó elkövetési magatartás tanúsításának időpontjában, azaz 2013. június 4. napján kell az

elkövetési magatartást befejezettnek tekinteni.

Miután a Szegedi Járásbíróság a 2013. március hó 7. napján kelt és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 11.B.2494/2011/20. számú ítéletével kiszabott 5 évi próbaidőre felfüggesztett 2 év börtönbüntetés próbaideje 2013. március 7. napjától 2018. március hó 6. napjáig tartott, így vádlott neve I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény befejezetté válása ezen próbaidő alá esik, amelyre figyelemmel a törvénynek megfelelően rendelte el az elsőfokú bíróság annak végrehajtását.

Nem tévedett a törvényszék amikor vádlott neve I. r. vádlott esetében a büntetési célokat kizárólag szabadságvesztés kiszabásával ítélte elérhetőnek. A büntetési tételkeret 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, a törvényi középérték 5 év. A helyesbített bűnösségi körülmények mellett, különös tekintettel a további súlyosító körülményekre, a törvényszék által kiszabott 4 év szabadságvesztés inkább enyhe, mint súlyos büntetés, amelynek további enyhítése szóba sem jöhetett.

Ami azon, a védő által hivatkozott körülményt illeti, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés egy, az ügy szempontjából kívülálló személyre, a beteg gyermekre is súlyos hátrányt jelent, azt az I. r. vádlottnak kellett volna szem előtt tartania és tartózkodni bűncselekmény elkövetésétől, azonban a büntetés enyhítése körében, további módon az nem értékelhető.

Az ítélet tábla ugyanakkor nem találta vádlott neve I. r. vádlottal szemben a pénzbüntetés alkalmazását indokoltnak.

A Kúria a 25. számú BK véleményében a haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés mellett alkalmazandó pénzbüntetésnél a megfelelő kereset, illetve jövedelem értelmezése körében kifejtette, hogy a pénzbüntetés akkor felel meg a céljának, ha alappal lehet következní arra, hogy a vádlott a pénzbüntetést törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartásra szoruló családja minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetéből, jövedelméből képes megfizetni. Megállapította az ítélet tábla, hogy vádlott neve I. r. vádlott elsőfokú ítéleti tényállásban írt keresete és jövedelme nem tekinthető a tartásra szoruló gyermek figyelembe vételével megfelelőnek, amire tekintettel a pénzbüntetésre vonatkozó rendelkezéseket mellőzte.

A törvénynek megfelelően rendelt el a törvényszék vagyonekobzást az I. r. vádlottal szemben azzal, hogy annak jogszabályi alapján a másodfokú bíróság a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontját - mivel az az általános ok, és a speciális f) pont alapján, az adott vagyoni előny tárgyát kellett elvonni - mellőzte.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, az ítélet tábla egyebekben az első fokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy megállapította az I. rendű vádlott jelenlegi lakcímét.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615 §-án alapszik.

Szeged, 2019. február 21.

Dr. Hegedűs István

. Halász Edina

. Nagy Erzsébet

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.537/2018/9. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.49/2016/44. számú ítéletének vádlott neve I. r. vádlottra vonatkozó része a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2019. február 21.

Dr. Hegedűs István  
a tanács elnöke